

retnings- og tilladelsesordning. Endelig indeholder forslaget til § 47 e og § 47 f nærmere regler om det foreslåede Bibeskæftigelsesnævn, der skal behandle spørgsmål om dommers bibeskæftigelse.

Til § 47

Det foreslås, at en dommer kun må have beskæftigelse ved siden af sin dommerstilling under de betingelser, der er angivet i § 47 a og § 47 b og i tjenestemandslovens § 17, jf. stk. 1.

Bestemmelsen indebærer, at det er tilladt for dommere at have bibeskæftigelse ved siden af dommerstillingen, men adgangen hertil reguleres af de generelle regler om tjenestemandens pligter i tjenestemandsloven og de foreslåede regler om dommers bibeskæftigelse i retsplejelovens § 47 a og § 47 b.

Det følger af tjenestemandslovens § 17, at en tjenestemand kun må have beskæftigelse ved siden af sin stilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestemandsstillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

En klar forudsætning for dommernes bibeskæftigelse er således helt generelt, at bibeskæftigelsen ikke giver anledning til habilitetsmæssige problemer eller på anden måde er uforenelig med dommerhvervet og ikke går ud over dommerens arbejdsindsats i hovedstillingen.

For dommers vedkommende foreslås foruden videreførelse af den gældende regel om tilladelse til at varetage fast indtægtsgivende bibeskæftigelse, jf. forslaget til § 47 a, stk. 1, yderligere regler i retsplejelovens § 47 a om dommere fra de overordnede retters mulighed for at varetage hverv som medlemmer af offentlige råd og nævn samt i retsplejelovens § 47 b om et loft for indtægter ved dommers bibeskæftigelse.

Det foreslås endvidere, at der oprettes et Bibeskæftigelsesnævn, jf. stk. 2. Nævnet skal varetage de opgaver, der er nævnt i retsplejelovens §§ 47 a – 47 d, og overtager bl.a. de opgaver, der efter de gældende regler varetages af Præsidentrådet bestående af præsidenterne for de kollegiale retter, jf. herved den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 47. Nævnets opgaver er beskrevet samlet i bemærkningerne til § 47 e. Nærmere regler om nævnets virksomhed er indeholdt i forslaget til retsplejelovens § 47 e og § 47 f.

Til § 47 a

Det foreslås, at en dommer kun må have fast indtægtsgivende bibeskæftigelse, hvis det ved lov er bestemt, at det pågældende hverv skal varetages af en

dommer, eller hvis dommerens varetagelse af hvervet tillades af Bibeskæftigelsesnævnet, jf. stk. 1.

Bestemmelsens andet led viderefører den gældende tilladelsesordning i retsplejelovens § 47, dog således at Bibeskæftigelsesnævnet overtager Præsidentrådets (dvs. præsidenterne for de kollegiale retters) kompetence til at meddele tilladelse.

Kravet om tilladelse omfatter fortsat kun dommers faste bibeskæftigelse. Dette indebærer, at bibeskæftigelsen må have en vis varig karakter. Bibeskæftigelse, der består i hverv af lejlighedsvis eller enkeltstående karakter, herunder f.eks. medlemskab af ad hoc voldgiftsretter, kræver derimod ikke tilladelse.

Anmodes en retspræsident om at udpege en dommer til et enkeltstående hverv, jf. herved stk. 3, forudsættes det dog, at retspræsidenten forelægger spørgsmålet om hvervets forenelighed med dommergerningen for Bibeskæftigelsesnævnet, hvis hvervet indebærer en ny form for tvistløsning. Herved sikres det, at Bibeskæftigelsesnævnet ikke efterfølgende afslår at give tilladelse til fast bibeskæftigelse af den pågældende karakter.

Endvidere er det kun indtægtsgivende bibeskæftigelse, der kræver tilladelse. Medlemskab af f.eks. et menighedsråd eller en børneinstitutions- eller idrætsforeningsbestyrelse kræver eksempelvis, i det omfang hvor hvervet er ulønnet, ikke tilladelse.

Den bibeskæftigelse, der kræver tilladelse, udgør således alene en del af den samlede bibeskæftigelse, der kan varetages af dommere.

Præsidentrådet har i et notat om dommers bibeskæftigelse fra marts 2002 redegjort for rådets praksis vedrørende tilladelser til fast indtægtsgivende bibeskæftigelse. I notatet peges der på et helt afgørende kriterium, der skal lægges til grund ved afgørelser efter § 47: »om beskæftigelsen kan give anledning til habilitetsmæssige problemer eller på anden måde efter sin art ikke vil være forenelig med dommerhvervet«. Det anføres endvidere, at også spørgsmålet om den ansøgte beskæftigelses omfang i forhold til hovedstillingen efter forarbejderne til loven af 26. juni 1998 må kunne inddrages i rådets overvejelser, hvis omstændighederne på forhånd giver grundlag for at antage, at bibeskæftigelsen kan have negativ indflydelse på arbejdet i hovedstillingen.

Det er samtidig Præsidentrådets opfattelse, at rådet under den gældende retstilstand ikke har mulighed for at inddrage andre hensyn end de oven for nævnte i grundlaget for afgørelserne. Rådet kan derfor ikke meddele afslag på ansøgninger om tilladelse til fast indtægtsgivende bibeskæftigelse med den begrundel-